CAP A UN NOU TIPUS D´ALCALDES

CAP A UN NOU TIPUS D´ALCALDES

"El vell model d'alcalde s'està esgotant i en sorgirà un de nou, més complex que el que vam heretar de la transició, però més d'acord amb la societat actual"

PAU CANALETA

Ens trobem en un d'aquells moments històrics en els quals, com deia Antonio Gramsci, el que és vell no acaba de morir i el que és nou no acaba de néixer. Un moment de canvi en el qual ens manca la perspectiva suficient per poder copsar la magnitud del viratge. Un canvi que afecta molts estaments però que té el seu punt més àlgid en la política. El model econòmic, social i cultural de mica en mica s'està transformant -encara que no ens ho sembli-, però la verdadera revolució vindrà en el terreny polític.

Tot just es comença a albirar, però fa temps que ha començat. Els detonants d'aquesta transformació han estat una crisi econòmica de grans dimensions que ha posat al descobert les complicitats entre les elits econòmiques i polítiques a favor dels interessos d'uns pocs i, sobretot, l'accés universal a les noves tecnologies, que ha fet augmentar la capacitat de control, protesta i influència en els governs i en l'opinió pública per part dels ciutadans. La tecnologia ha estat determinant en donar més eines als ciutadans per tal de poder informar-se, opinar, controlar i influir sobre els afers públics. I això no té volta enrere.

La capacitat dels governs per fer i desfer d'esquenes al ciutadà és avui menor que ahir i, de ben segur, major del que serà demà.

Però aquest canvi en la manera de fer política no vindrà de la mà de governs europeus, centrals o autonòmics -per més que els nous fenomens polítics ja comencin a fer forat en aquests camps- sinó que on esclatarà amb força serà en els governs municipals. És en aquestes intitucions més properes als ciutadans on s'està perfilant una nova manera d'entendre la relació entre representat i representant.

No estic parlant de nous partits o coalicions, sinó d'entendre que s'ha acabat la figura de l'alcalde "paternalista" que decidia el que més li convenia a la població independentment de la seva opinió. L'alcalde i els governs municipals que no entenguin aquest canvi de paradigma estan condemnats a cedir el testimoni a polítics que comprenguin que en les societats actuals, votar cada quatre anys no significa donar carta blanca per fer i desfer mentre duri el mandat.

Perquè encara que ens omplim la boca de dir que la figura de l'alcalde és la més propera als ciutadans, també és cert que poques figures polítiques tenen el poder, la capacitat de control en l'opinió publicada i la impunitat que té un alcalde a casa nostra.

El vell model d'alcalde s'està esgotant i en sorgirà un de nou, més complex que el que vam heretar de la transició, però més d'acord amb la societat actual. Un alcalde més conscient del seu paper de representant. Un governant que entendrà que la rendició de comptes amb els ciutadans és ineludible i permanent, que la transparència en la presa de decisions no és discutible, que la proximitat amb els ciutadans no es pot perdre mai, que l'opinió dels seus representats ha de guiar la seva acció de govern, que el control dels mitjans de comunicació no és un objectiu, que la crítica i la discrepància són desitjables, que el seu pas pel poder és temporal i que lideratge és sinònim d'acompanyament. Unes característiques que molts alcaldes actuals ja les compleixen, però que aviat seran imprescindibles per a qualsevol que vulgui dirigir un govern municipal.

Els ciutadans de mica en mica van prenent consciència del seu paper en la política del s. XXI i demanen canvis en la manera de relacionar-se amb els seus representants. Canvis de debó, contrastables i això, on veritablement es pot percebre, és en els governs municipals.
Molts dels moviments que estem veient darrerarment a l'hora de configurar propostes polítiques o noves coalicions van en aquesta direcció, a transmetre el missatge que entenen el que demana la ciutadania. I els partits "tradicionals" també hauran de donar senyals d'obertura si volen continuar tenint un paper rellevant en el futur.
N'hi ha, però, que creuen que aquesta situació és conjuntural i que tard o d'hora passarà, confiant en l'enrocament com la millor manera de mantenir la vella política. Sinó, no s'entén la reforma municipal que vol endegar el govern espanyol per tal que governi la llista més votada o els intents de donar més pes a les institucions més alienes al control ciutadà, les diputacions.
Són moviments característics dels temps de canvis, en els quals el vell no acaba de morir i el nou no acaba de néixer.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/07/24/cap-nou-tipus-dalcaldes/679978.html?utm_source=rss